

РЕШЕНИЕ

№ 6875

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7227** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба вх. № 29099 от 04.08.2022 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 21013515 от 12.07.2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Кмета на Столична община, чрез юрисконсулт М. Т. срещу Решение от 27.06.2022 г., постановено по НАХД № 5756 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав за 2021 година, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № СО-33-С-21-10-010 от 02.03.2021 г. на кмета на Столична община, с което на С. С. Г. е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение на член 209а, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) във връзка с т. I, 7 от Заповед № РД-01-675/25.11.2020 г., издадена от министъра на здравеопазването на Република България.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на основания за отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и неправилно. Касаторът оспорва правните изводи на съда за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на НП, за което излага подробни доводи. Изтъква, че в случая вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на извършителя. Моли за отмяна на оспореното съдебно решение, а процесното НП да

бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът – Кмет на Столична община се представлява от юрк. К., която моли съда а отмени оспореното съдебно решение и да потвърди процесното НП. Изтъква, че липсват основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по делото – С. С. Г., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Представена е молба за даване ход на делото по същество, с която се моли въззивното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., счита жалбата за основателна и доказана, поради което предлага да бъде уважена.

Административен съд София – град, осемнадесети касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационния основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 08.01.2021 година, около 12.10 часа, в [населено място], район „Т.“, [улица] при извършена проверка служители на Столичния инспекторат констатирани, че С. С. Г. намираща се в студио за красота (бюти център) „Ем Д. Б. център“, стопанисван от „М“ ЕООД – закрито обществено място, не изпълнила въведената протиепидемична мярка със заповед на министъра на здравеопазването, тъй като нямала поставена защитна маска за лице или друго средство, покриващо носа и устата. Бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 21-10-010 от 08.01.2021 година за нарушение на разпоредбата на член 209а, ал. 1 от ЗЗ, връчен на Г. на същата дата и подписан без възражения. Въз основа на така съставения акт било издадено обжалваното НП

За да отмени НП, СРС е приел, че Заповед № РД-01-675/25.11.2020 г., въз основа на която е санкциониран нарушителя има характер на нормативен акт, поради което е следвало да бъде обнародвана в ДВ, но това не е сторено, поради което същата е неприложима, което е прието за самостоятелно основание за отмяна на НП. Въззивният съд е посочил още, че в процесния АУАН липсва посочване на нарушената разпоредба, което е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя извода на СРС, че АУАН не отговаря на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което представлява съществено процесуално нарушение, ограничавашо правото на защита на санкционираното с НП лице.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, който в редакцията му, действала към момента на извършване на нарушението ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.), предвижда административно наказание глоба от 300 до 1000 лв. за нарушаване или неизпълнение на въведени с акт на министъра на здравеопазването или на директор на регионална здравна инспекция протиепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗЗдр (прил. ред., ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила

от 14.05.2020 г.) при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. Санкцията на визираната за нарушена норма на чл. 209а, ал.1 ЗЗдр е относително определена, като за попълването ѝ със съдържание и определяне на признаците на нарушение от обективна страна се препраща към акт на министъра на здравеопазването или директор на РЗИ, с който следва да са определени неизпълнените или нарушени противоепидемични мерки. Съставът на конкретното нарушение, изразяващо се в нарушение на противоепидемичните мерки, е определен със заповед на министъра на здравеопазването, която заповед съставлява общ административен акт и създава забрана за осъществяване на конкретното описано в нея поведение. Въз основа на визираното тълкуване на императивните правни норми съдът намира за правилни доводите на първостепенния съд, че в АУАН следва да се посочат законовите норми, които са нарушени, а доколкото чл. 209а, ал.1 от ЗЗдр препраща към акт на министъра на здравеопазването - конкретната заповед, в която се съдържат нарушените правила за поведение.

В съставения АУАН № 21-10-010 от 08.01.2021 г. не е посочено с коя заповед на МЗ са разпоредени нарушените правила за поведение, а в процесното НП е посочена Заповед № РД-01-675/25.11.2020 г. на министъра на здравеопазването, с която са въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I, 7 от последната заповед, в сила от 27.11.2020 г., е въведено задължение за всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др., са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата (в т.ч. кърпа, шал, шлем и др.), които се използват съгласно препоръките в приложение № 3.

Правилно районният съд е приел, че пропускът не може да бъде saniран по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН. Непосочването на конкретна заповед на МЗ още със започване на административнонаказателното производство пряко рефлектира върху правото на защита на уличеното лице, което следва да знае всички съставомерни факти и обстоятелства, срещу които трябва да се защитава.

За пълнота на изложеното, следва да бъде посочено, че въпреки правилния краен резултат на оспореното съдебно решение, не се споделят правните изводи на районния съд досежно правната природа на Заповед № РД-01-675/25.11.2020 г. на министъра на здравеопазването. Съгласно разпоредбата на чл. 65 АПК общи са административните актове с еднократно правно действие, с които се създават права или задължения, или непосредствено се засягат права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица, както и отказите да се издадат такива актове. Процесната заповед не урежда абстрактни правила за поведение при извънредно положение поради здравни причини, нито дори правила за COVID епидемии, а има за цел да уреди възникналата ситуация във връзка с настъпилата пандемия COVID-19. Заповедта е издадена именно в неотложна ситуация за опазване на живота и здравето на гражданите на територията на страната, като същата е оповестени чрез средствата за масово осведомяване, чрез извънредни пресконференции, както и на страницата на

Министерството на здравеопазването. Следва да се посочи, че АПК не предвижда обнародване на общия административен акт в Държавен вестник, а е уредено специално производство във връзка с тяхното приемане и оповестяване.

С оглед на гореизложеното, съдът приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора ответникът има право на разноски, но поради липса на заявено искане в тази насока, разноски не се присъждат.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд-София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.06.2022 г., постановено по НАХД № 5756 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 21-ви състав.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.